

Gemeente Geldermalsen

Uitreiking Koninklijke Onderscheidingen

Programma en toespraken

26 april 2018

Dhr. W.A.C.P. (Wim) Smits (73), Geldermalsen

Geachte heer Smits,

Als gemeente Geldermalsen en straks als toekomstige gemeente West Betuwe mogen we trots zijn op het prachtige landschap waar we onderdeel van uitmaken. Die prachtige omgeving hebben we voor een belangrijk deel te danken aan het Geldersch Landschap dat op een aantal plaatsen binnen onze grenzen mooie natuurgebieden in beheer en onderhoud heeft. Daarbij maakt zij dankbaar gebruik van de inzet van vele vrijwilligers en vanaf 1995 bent u er daar eentje van.

Het meest en dus waarschijnlijk ook het liefst bent u te vinden in de oude eendenkooi. Vooral in de wintermaanden druk met het knotten van de wilgen en het opruimen en weer plaatsen van rietmatten. Een enkele keer schijnt daarbij een duik in het water onvermijdelijk te zijn, maar dat mag u niet deren. In de zomer volgt dan het schoonmaken en schilderen van allerlei buitenmeubilair, het onderhouden van de wandelpaden en ook de fruitoogst in de verschillende boomgaarden bij Waardenburg en Neerijnen.

Ik heb me laten vertellen dat u ook graag achter het stuur zit. Hierbij wordt verwezen naar uw jarenlange vrijwillige inzet als buschauffeur van de Buurtbusvereniging West Betuwe. Dat doet u al meer dan twintig jaar. Net zo lang combineert u dat al met het besturen van de bus van de Stichting Welzijn Geldermalsen, in de volksmond de SWOTO-bus

genaamd. U haalt voor deelname aan allerlei activiteiten de ouderen thuis op en brengt ze na afloop weer keurig naar huis.

Ook bent u bij deze stichting vrijwilliger bij de klussendienst. U verzorgt bij ouderen die dat zelf niet meer kunnen kleine reparaties in huis en blijkt daarbij van alle markten thuis. Tuinonderhoud, het installeren van persoonsalarmering, computerondersteuning, het ophangen van lampen, het afhangen van deuren en soms zelfs het afstellen van een wasmachine. Handige Wim is overal voor inzetbaar. U toont zich altijd belangstellend en leergierig. Zo hebt u zelfs workshops over social media gevolgd. Misschien moeten we het daar samen nog maar eens over hebben en kan ik nog wat van u leren.

Naast dit alles hebt u klaarblijkelijk nog tijd genoeg over. Zo'n twintig keer per jaar ondersteunt u als vrijwilliger wandeltochten van de bewoners van 's Heeren Loo maar ook de lokale afdeling van het Nederlandse Rode Kruis kan altijd op u rekenen. U begeleidt ouderen, chronisch zieken en mensen met een beperking bij tal van activiteiten zodat zij daar zo veel mogelijk van kunnen genieten.

Van vrije tijd durf ik bijna niet meer te spreken. Maar toen daar al helemaal geen sprake van was, werkte u bij de Nederlandse Spoorwegen. Vanaf 1980 tot op de dag van vandaag bent u lid van de Personeels Vereniging Station Utrecht. Maandelijks organiseert deze vereniging – ik kan beter zeggen organiseert u – de klaverjasbijeenkomsten. Uit het hele land reizen de deelnemers af naar Utrecht om een kaartje te leggen. U verzorgt de nieuwsbrieven en regelt ook het andere noodzakelijke administratieve werk. Steeds keurig op tijd, zoals het iemand van de spoorwegen betaamt.

Al met al een periode van 38 jaar actief vrijwilliger. U bent duidelijk niet iemand van het afscheid nemen. Wanneer u ergens aan begint dan houdt u dat ook vol. Alle verenigingen en instellingen die hiervoor de revue zijn gepasseerd zijn daar ontzettend blij mee. Datzelfde geldt voor uw bijna naamgenoot in Den Haag want met genoeg kan ik u mededelen dat u bij Koninklijk Besluit van 2 februari 2018 bent benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Van harte gelukgewenst!

Dhr. G.H.J. van Oostrum (67), Rumpt

Geachte mijnheer Van Oostrum,

Dames en heren, hier bij mij staat een man met een manco. Hoe ernstig dat is hoort u zo dadelijk wel. Eerst wil ik u even mee terug nemen in de tijd.

Toen de bekende judoka Anton Geesink in 1968 in Tokyo Olympisch kampioen werd, was hij zich er niet van bewust dat hij korte tijd later Rumpt en tegelijkertijd de Lingestreek nadrukkelijk landelijke bekendheid zou geven. Kort daarvoor had hij namelijk in dit dorp een huis aan de Lingedijk gekocht en uiteraard werd de kersverse kampioen door de plaatselijke fanfare 'Voorwaarts' en heel veel dorpsbewoners ingehaald. Het haalde het journaal. Plotseling wist iedereen waar Rumpt lag en de nieuwsgierigheid was gewekt. Geesink was de eerste zogenaamde 'importer' en in rap tempo volgden er meer.

In het begin werden deze inwoners wat argwanend bekeken maar al heel snel sloot Rumpt ze in de armen. Dat was niet zonder reden. Natuurlijk, Rumpt is een open en gastvrij dorp, maar het waren – uitzonderingen daargelaten - voornamelijk de nieuwelingen zelf die echt wilden integreren. Ze deden mee met allerlei activiteiten, kenden de grote buitenwereld en kwamen met frisse ideeën, werden lid van verenigingen en toonden initiatief. Dit met respect voor de oorspronkelijke dorpsbewoners.

Hun enthousiasme werkte aanstekelijk en stimulerend en heeft tot op de dag van vandaag bijgedragen aan de leefbaarheid van de lokale samenleving. Van veel inwoners weet eigenlijk niemand dat het ooit 'importers' waren. Een schoolvoorbeeld van geslaagde integratie zal ik maar zeggen.

Ook u bent zo'n voorbeeld. Ik denk dat maar weinigen in uw dorp weten dat u eigenlijk onder schaduw van de Utrechtse Domtoren vandaan komt. Ik noemde zojuist al even de fanfare 'Voorwaarts'. In 1991 werd u actief lid van deze mooie vereniging. Mooi achterin het orkest op de bas, maar voorop wanneer het gaat om aanpakken. Het organiseren van concerten, ophalen van oud papier en het actief meewerken aan de organisatie van het jaarlijkse Rumptse feest... u doet het gewoon. Via deze vereniging hebt u meegewerkt aan de totstandkoming van een vriendschapsband en uitwisselingsbezoeken tussen Rumpt en het Franse Mers-sur-Indre.

Daarnaast bent u al vanaf 1997 nauw betrokken bij het dorpshuis 'Albertine', Eerst vrijwilliger, toen penningmeester en inmiddels alweer tien jaar voorzitter. U regelt waar maar mogelijk het binnenhalen van allerlei subsidies en met succes wist u het gemeentelijke leefbaarheidsbudget aan te boren. U onderhoudt de contacten met de gemeente en KleurrijkWonen over het groot onderhoud en daarnaast draait u volop mee in het rooster van vrijwilligers die dagelijks de activiteiten van verenigingen en instellingen binnen het dorpshuis mogelijk maken. Vanuit het dorpshuis hebt u zich actief ingezet voor de oprichting van een open eettafel voor ouderen.

En dan uw manco. In 2009 was u oprichter, later voorzitter en inmiddels weer gewoon actief lid van de Mannenkookclub Manko. U regelde subsidie voor de aanschaf van kookgerei en met regelmaat gaan de ruim twintig mannen met hun pannen aan de slag. Of het thuisfront daar ook de vruchten van plukt weet ik eigenlijk niet.

Een actief vrijwilliger, maar tegelijkertijd ook iemand die we bij de gemeente kennen als een man die recht voor zijn raap zegt waar het volgens hem op staat. Of het nu gaat om een hangplek voor jongeren of over een zorglandgoed, aan duidelijkheid van uw kant geen gebrek. Maar soms zou voor de andere kant van de tafel enige nuance wel prettig zijn. Wanneer die andere kant echter eenmaal de gebruiksaanwijzing kent, dan blijkt het allemaal reuze mee te vallen. Uw soms pittige reacties zijn immers altijd gevoed door een sterke betrokkenheid bij uw woonomgeving, het dorp Rumpt. Ik heb begrepen dat u nog niet zo heel lang geleden wat plooitjes met mijn voorgangster hebt gladgestreken. Dat siert u. U blijft niet hangen in wat is geweest.

Juist betrokkenheid maakt u tot de persoon die u bent, geen ‘importer’ maar een echte Rumptenaar die terecht trots mag zijn op de bijdrage die u hebt geleverd om de leefbaarheid in dit dorp in stand te houden. Uw inzet wordt door uw dorpsgenoten en ook buiten Rumpt gewaardeerd. Bij Koninklijk Besluit van 14 februari 2018 bent u benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Proficiat met deze mooie onderscheiding!

Mw. J.M. (Anneke) van Reekum- van Nederpelt (88), Meteren

Geachte mevrouw Van Reekum,

Je hebt van die mensen die ongemerkt tussen wal en schip raken. Ze gaan jarenlang heel rustig hun gang en leveren hun bijdrage waar ze vinden dat dat nodig is. Ze zijn er gewoon, maar vallen niet op. Voor de omgeving voelt het allemaal heel vanzelfsprekend en heel vertrouwd. En dan heb je één keer per jaar de jaarlijkse Lintjesregen. Allerlei mensen ontvangen een Koninklijke Onderscheiding, er zijn feestjes waarop dat wordt gevierd en we zien de bekende foto's in de krant waarop de gedecoreerden vrolijk naar de fotograaf kijken.

Dat is ook de dag waarop je veelvuldig hoort dat die of die persoon eigenlijk ook wel een lintje zou verdienen. Ik denk veelal een terechte opmerking, maar beste mensen, iemand moet dan wel het initiatief nemen. Iemand moet het niet alleen bij woorden laten, maar contact leggen met de gemeente, een aanvraag indienen en anderen stimuleren dit initiatief te ondersteunen. Lintjes komen nu eenmaal, ook in Meteren, niet zomaar aanwaaien. Inmiddels leert mij de ervaring dat het soms even kan duren, maar dat het vaak toch nog goed komt.

Dat geldt ook in uw geval. Ook u verkeerde volgens mij, zonder dat u daar trouwens zelf ooit mee bezig bent geweest, ergens tussen de wal en het schip. Ik mag volgens mij best wel verklappen, dat u inmiddels de leeftijd van 88 jaar bent gepasseerd. Altijd actief bezig geweest voor de gemeenschap om u heen, maar het lintje is er nooit gekomen. Tot vandaag en wat mij betreft meer dan terecht.

We komen u voor het eerst als actief vrijwilliger tegen in 1970. Vanaf dat jaar organiseerde u zes keer grote Kerstzangdiensten in de veiling in Geldermalsen. Ieder jaar opnieuw een groots gebeuren waaraan telkens een lange en intensieve periode van voorbereiding vooraf ging. Het bleek een schot in de roos met telkens tussen de 1.500 en 2.000 deelnemers. In 1972 stond u aan de wieg van de Soroptimisten International Club West-Betuwe. Dit is een service- en belangenorganisatie van en voor vrouwen die zich wereldwijd inzet voor de verbetering van de mensenrechten, in het bijzonder die van vrouwen en kinderen. U zat in allerlei commissies en was vooral druk met fondsenwerving voor o.a. projecten in Afrika, Azië en Oost-Europa.

Alweer 28 jaar hebt u namens de regionale kerken zitting in de programmaraad van RTV Betuwe. Daarnaast was u twaalf jaar vrijwilliger bij de Hervormde Gemeente Geldermalsen. Overal inzetbaar, als wijkouderling en bij het organiseren van de diensten in het ouderencentrum of het ziekenhuis. U ging op huisbezoek, nam deel aan de vergaderingen van de wijkkerkenraad en zette zich in voor zendingsactiviteiten.

In 1997 nam u als logopediste het initiatief tot de oprichting van een afasiecontactgroep in Geldermalsen met als werkgebied de hele West-Betuwe. Onder de paraplu van dit soort contactgroepen kunnen mensen met afasie bij elkaar komen voor lotgenotencontact en stimulerende activiteiten op het gebied van taal, communicatie en creativiteit.

Het zijn zomaar enkele vrijwilligersactiviteiten die als eerste bij u naar boven komen. Maar met gemak kan ik de lijst veel langer maken. Ik kan dan bijvoorbeeld wijzen op uw inzet voor behoud van het vogelasiel 'De Huigenhof' in Acquoy.

Nog niet zo heel lang geleden – in 2015 – wist u een forse donatie bij elkaar te sprokkelen voor de Stichting Leergeld West-Betuwe'. U voelde zich persoonlijk geraakt door het feit dat steeds meer kinderen om financiële redenen niet mee kunnen doen aan activiteiten die voor hun leeftijdsgenootjes gewoon zijn. Typerend voor uw karakter is, dat u dat gevoel direct weet om te zetten in concrete actie. De voorzitter van de Stichting African Foundation wist mij te melden dat u al jarenlang een belangrijke bijdrage levert aan het zogenaamde I-Care-project in Kenia. Dit project omvat het ontwerp, de lokale productie en distributie van betaalbaar, wasbaar maandverband voor schoolgaande meisjes. Dit voorkomt dat zij anders zonder dit aanbod maandelijks drie tot vijf dagen school moeten missen, daardoor op achterstand raken en vaak zelfs noodgedwongen de school voortijdig verlaten.

Tenslotte wil ik hier zeker niet onvermeld laten dat u ruim 22 jaar enorm veel tijd, energie en liefde hebt gestoken in de mantelzorg voor uw helaas inmiddels overleden echtgenoot. Er kwam in die periode enorm veel op uw schouders terecht maar desondanks wist u dit steeds op bewonderingswaardige wijze te combineren met al uw andere bezigheden.

Uw motto zou zomaar 'Rust Roest' kunnen zijn. Een ander gezegde luidt: 'Wat in het vat zit verzuurt niet' wat eigenlijk zoveel betekent als 'wacht maar rustig af, het komt vanzelf'. Dat geldt vandaag zeker voor u. Met heel veel plezier kan ik u melden dat u bij Koninklijk Besluit van 10 november 2017 bent benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Van harte gelukgewenst!

Dhr. B.J. (Bert) Mars (74), Buurmalsen

Geachte heer Mars,

Tot vandaag hadden we nog niet eerder het genoeg persoonlijk met elkaar kennis te maken. Dat geldt overigens ook voor sommige van de anderen die ik tijdens deze feestelijke bijeenkomst mag toespreken. Ik heb daarom wat voorwerk gedaan. Zo hebben heel stiekem mensen om u heen al geruime tijd geleden allerlei informatie over u aangeleverd. Daar kon ik natuurlijk dankbaar uit putten. Daarnaast leidt een korte speurtocht op Google meestal ook wel tot nodige aanknopingspunten. In uw geval leverde dat echter – net als overigens bij sommige van de andere hoofdrolspelers van vanochtend – maar weinig of niets op. Dat siert uiteraard de mens die het liefst in alle stilte zijn of haar werk verricht zonder enige behoefte om zichzelf daarmee op de voorgrond te willen plaatsen.

Hoogstwaarschijnlijk bent u zich daar zelf niet van bewust, maar eigenlijk bent u deze ochtend een wat vreemde eend in de bijt. Het draait hier immers vandaag vrijwel alleen maar om vrijwilligers, mensen die zich vrijwillig inzetten voor een vereniging, een kerkgenootschap of een goed doel. We zien u op al die fronten niet actief. Dat niet omdat u dat misschien niet zou willen. In uw geval is het woord ‘vrijwillig’ maar betrekkelijk. De wijze waarop u uw dagelijkse leven hebt ingericht is immers niet helemaal het gevolg van een vrijwillige keuze, maar meer een gevolg van het lot dat u is overkomen.

Wanneer mensen met elkaar in het huwelijk treden wordt door het bruidspaar altijd trouw richting elkaar uitgesproken in goede en kwade dagen. Het blijft helaas maar al te vaak bij mooie woorden, maar in uw geval ligt dat anders.

Ongeveer vijftientig jaar geleden werd uw echtgenote getroffen door een hersenbloeding. Vanaf dat moment stond uw leven geheel in het teken van haar verzorging. Dat werd in de loop der jaren steeds meer toen haar gezondheidstoestand verder verslechterde. Een altijd en voor iedereen lastige oplossing zou ook in uw geval geweest kunnen zijn het opnemen van uw echtgenote in een verpleeghuis. Maar u besloot anders en koos ervoor haar zelf thuis te verzorgen. Een bewonderingswaardig besluit met grote gevolgen voor uw persoonlijk leven. Uw baan als bouwvakker moest worden opgezegd, het inkomen halveerde, de auto moest worden verkocht en allerlei hulpmiddelen moesten worden aangeschaft. Gezellige activiteiten met anderen zijn voor u niet weggelegd. Zelfs de Dag voor de Mantelzorg moest u aan u voorbij laten gaan omdat uw hulp thuis niet kon worden gemist.

Gelukkig is er om u heen een heel netwerk van professionele hulpverleners ontstaan. Ik denk daarbij aan de huisarts, fysiotherapeut, Stichting Thuiszorg en Maatschappelijk Werk Rivierenland en de ergotherapeut. Al die zorgverleners die vrijwel dagelijks bij u over de vloer komen tonen zich diep geroerd door de wijze waarop u zich nu al zoveel jaren staande houdt. Ze hebben grote bewondering voor uw onverzettelijkheid en doorzettingsvermogen. Maar ze maken zich ook zorgen en vragen zich af hoelang u dit nog vol kunt houden.

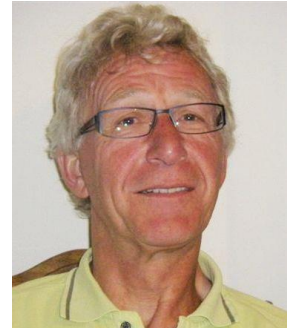
In één van de vele brieven die ik over u mocht ontvangen wordt het prachtig verwoord: 'zie de kracht van deze dappere sterke eenling die reeds vijftwintig jaar alles doet uit liefde voor zijn vrouw en met zijn gedrevenheid de rolstoel voortduwt richting de kermis op de Kostverlorenkade om samen een oliebol te halen. Zoals in de tijd dat ze jong en verliefd waren'.

Ons land kent ontelbare mantelzorgers. Hun enorme bijdrage aan de samenleving groeit met de dag in een tijd waarin onze verzorgingsstaat onder druk staat. Het is hoogst ongebruikelijk dat mantelzorgers alleen voor dat werk in aanmerking komen voor een Koninklijke Onderscheiding. Hoe schrijnend moet een persoonlijke situatie zijn? Een lastig te maken afweging waaraan je niet zo eenvoudig objectief te meten criteria kunt koppelen. Dat u hier vandaag in het zonnetje wordt gezet betekent daarom wel iets. Ik kan het niet anders zien dan dat via u richting alle mantelzorgers waar dan ook Koninklijke waardering wordt uitgesproken. Overduidelijk ziet Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander u als ambassadeur van de mantelzorg. Bij Koninklijk Besluit van 14 februari 2018 bent u benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Van harte proficiat met deze welverdiende onderscheiding. Ik hoop dat het u gegeven is om nog lang samen met uw echtgenote van te kunnen genieten.

Dhr. P.N.. (Peter) Oudejans (70), Geldermalsen

Geachte heer Oudejans,

Inmiddels geniet u alweer enkele jaren van een welverdiend pensioen. Voor die tijd was u senior projectleider van de Woningbouwvereniging Volkshuisvesting wat later de Woningcorporatie Kleurrijk Wonen werd. Bij de toekenning van Koninklijke Onderscheidingen draait het altijd hoofdzakelijk om een langdurige inzet als vrijwilliger. In uw geval ligt dat toch net iets anders en telt uw arbeidsverleden wel degelijk mee. U bent hiermee vandaag dus een bijzonder geval. Dat komt omdat u zich binnen dat arbeidsverleden op een bijzondere wijze hebt weten te onderscheiden. Vanuit een oprechte betrokkenheid hebt u zich jarenlang ingezet voor goede sociale huisvesting van mensen met een beperking. De speciaal hiervoor door u ontwikkelde woonvormen waren zo succesvol dat u werd gevraagd iets dergelijks ook voor andere woningcorporaties uit te werken. Juist die betrokkenheid met deze specifieke doelgroep zien we later in uw brede loopbaan als vrijwilliger terug.

De onnavolgbare Johan Cruijff zei ooit: 'Ik weet meer dan niets van volleybal en dat is genoeg'. Het zou op mij persoonlijk kunnen slaan, maar op u allerminst. Een kleine dertig jaar bent u immers al vrijwilliger bij de Volleybalvereniging Geldermalsen – Buren GO'67.

U was in die jaren naast een actief meespelend lid enkele jaren bestuurslid, lid van de sponsorcommissie, redactielid van het clubblad en lid van de kascommissie. U organiseerde vele toernooien en tegenwoordig bent u nog iedere week menig uur druk als scheidsrechter.

Al 25 jaar bent u secretaris/penningmeester van de Vereniging RECVOL Rivierenland. Ik neem aan dat deze naam niet meer of minder betekent dan Recreatief Volleybal. Het is een koepelorganisatie waarbij 23 volleybalverenigingen in deze regio zijn aangesloten en waarbinnen een regionale competitie wordt georganiseerd. Dit alleen al kost van de bestuursleden veel vrije tijd. Maar daarnaast organiseert u samen met de afdeling Maas en Waal ook nog ieder jaar een Topklasse en een bekercompetitie.

Heel wat jaren was u posthoofd. Dat doet me automatisch een beetje denken aan de oude Engelse serie 'Daar komen de schutters'. In uw geval ging het hierbij echter om de verantwoordelijkheid voor de organisatie van de belangrijke doorgangspost Veerdam van de jaarlijkse Rode Kruis Bloesemtocht. Dit is één van de drukst bezochte doorgangsposten binnen deze prachtige tocht. Het zegt wel iets, dat het hoofdbestuur u daar de touwtjes in handen gaf.

Maar u bent ook op een heel ander vlak actief. U maakt het mij hierbij wel een beetje moeilijk en ik hoop dat ik het goed verwoord. Ik doel op uw inzet voor de Stichting Samaritanus Alaptivany in het district Tatabanya in het noorden van Hongarije. In de plaats Bakonybank hielp u mee met het bouwen van een kindervakantiepark. Dit park is erop gericht kinderen uit achterstandsgezinnen een gratis zomervakantie aan te bieden. Om dit initiatief mogelijk te maken hebt u zich nadrukkelijk

bezig gehouden met het opzetten van sponsoracties. Nadat het park eenmaal was gerealiseerd liet u het niet los. Al tientallen keren bent u richting Hongarije afgereisd om mee te helpen met het noodzakelijke onderhoud. Enigszins vergelijkbaar was uw betrokkenheid bij de bouw van een timmerschool voor kinderen uit achterstandsgezinnen in Guatemala. U was daar actief vrijwilliger van de Stichting Xela,

Natuurlijk kenden we u bij de gemeente al van uw tijd bij de woningbouwcorporatie. De laatste jaren is het contact weer intensiever geworden en komen we u tegen als penningmeester van het Gehandicapten Platform Geldermalsen. Niet zo verwonderlijk dat u zich juist voor dit platform zo inzet, gelet op uw arbeidsverleden waarover ik zojuist sprak. Het Gehandicapten Platform zet zich in brede zin in voor de belangenbehartiging van mensen met een beperking. Het aandachtsgebied is breed en richt zich onder meer op huisvesting en het veiliger maken van problematische verkeerssituaties. Maar het gaat ook om advisering van de gemeente waar het gaat om noodzakelijke aanpassingen voor blinden en slechtzienden en het testen van openbare gebouwen op rolstoeltoegankelijkheid. Uw deskundigheid, praktisch inzicht en vasthoudendheid hebben hierbij met regelmaat tot mooie resultaten geleid.

Ik omschreef u bij het begin van mijn betoog al even als bijzonder en dat wordt des te meer bevestigd door het feit dat u bij Koninklijk Besluit van 20 november 2017 bent benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Een bijzondere onderscheiding waarmee ik u als eerste van harte wil feliciteren.

Mw. E.A. (Ellie) Pont (77), Geldermalsen

Geachte mevrouw Pont,

De jaarlijkse uitreiking van Koninklijke Onderscheidingen aan inwoners die binnen de lokale gemeenschap op het gebied van vrijwilligerswerk hun sporen verdiend hebben, betekent wat mij betreft meer dan het op het eerste gezicht lijkt. Het gaat niet alleen om het in het zonnetje zetten van degene die zo'n onderscheiding krijgt toegekend. Al deze geweldige mensen symboliseren een veel grotere groep van duizenden vrijwilligers die belangeloos actief zijn binnen verenigingen, zorginstellingen, kerkgenootschappen en op nog vele andere terreinen. Dankzij deze enorme groep en dus ook dankzij u laten we met elkaar zien dat Nederland een andere kant heeft. Hoewel we onze ogen niet mogen sluiten voor toenemende verharding en ontevredenheid, zie ik liever een land waarin het nog steeds voor heel veel mensen heel normaal is dat naar elkaar wordt omgekeken. Vandaag zien we daar weer prachtige voorbeelden van.

Ook over uw persoon is mij de afgelopen tijd de nodige informatie aangereikt. Hieruit blijkt wat mij betreft overduidelijk, dat u eigenlijk het dagelijkse arbeidsproces maar moeilijk los kon laten. Toen dat op een gegeven moment toch moest, ging u gewoon door als vrijwilliger en die rol is in de loop van de tijd veel omvangrijker geworden. Jarenlang was u persoonlijk assistent van de voorzitters van de hoofddirectie en de raad van beheer van de Rabobank. Na uw afscheid vond u het moeilijk om deze bank helemaal vaarwel te zeggen. Dat was de reden waarom u vrijwel direct vrijwilliger werd bij de afdeling Bedrijfshistorie.

U ordent en beschrijft allerlei bijzondere archiefstukken en objecten maar leidt ook groepen rond in het Rabomuseum. Ik moet eerlijk bekennen, dat ik van het bestaan daarvan nog nooit had gehoord. In 2012 opende de Rabobank in Utrecht een nieuw hoofdkantoor en direct bestond er veel belangstelling voor het nieuwe werkconcept dat binnen dit kantoor werd geïntroduceerd. Een heel team van vrijwilligers moest worden gerekruteerd om voor onderwijsinstellingen, overheidsorganisaties en andere bedrijven rondleidingen te verzorgen. Het was u op het lijf geschreven.

Via wijlen Baron Otto van Verschuer – die ook lange tijd binnen de Rabobank een bestuursfunctie heeft bekleed – kwam u in aanraking met het Landgoed Mariënwaerdt waar we hier vandaag te gast zijn. In 1999 kwam u hier officieel bij hem in dienst als directiesecretaresse. Na uw pensionering nam u de tijd om te gaan reizen en tijd te besteden aan allerlei hobby's. Maar net als bij de Rabobank kon u ook het landgoed niet loslaten. U kwam terug als vrijwilliger en bent sindsdien op vele fronten actief.

Zo bent u de spin in het web bij de Vereniging Vrienden van Mariënwaerdt die jaarlijks zo'n veertien activiteiten organiseert. Deze vereniging kent een trouwe groep vrijwilligers die ieder jaar ontelbare rondleidingen verzorgt. U coördineert, stuurt aan, stelt schema's op en zorgt voor beschrijvingen van alle bezienswaardige locaties en objecten. Daarnaast bent u secretaris van de Stichting Petrus van Zuyren die jaarlijks concertseries op het landgoed organiseert. U onderhoudt de contacten met de musici, zorgt voor de zaalinrichting, verzorgt de promotie, regelt subsidies, ontvangt de gasten en zorgt dat na afloop natuurlijk de rekeningen keurig worden betaald.

Mariënwaerdt geniet grote bekendheid vanwege de grote fairs die hier met regelmaat plaatsvinden. De vele duizenden bezoekers genieten van de omgeving, de leuke stands en niet te vergeten de prachtige demonstraties. Dit alles niet wetende dat u daarachter één van de drijvende krachten bent. Het zijn voor u de piekmomenten en werkdagen van veertien uur zijn dan vaak geen uitzondering. Bij u betekent vrijwillig immers niet vrijblijvend. Met gemak kan ik nog even doorgaan. Ik zou dan nog van alles kunnen vertellen over uw betrokkenheid bij de Stichting voor behoud historische landbouwmechanisatie en de Stichting 'Het Levende Land' die beoogt een breed publiek deelgenoot te maken van de voedsel- en agrivraagstukken van deze tijd. Tenslotte zou ik ook nog kunnen wijzen op uw betrokkenheid vanuit Mariënwaerdt bij de organisatie van de jaarlijkse Nationale Rode Kruis Bloesemtocht. Afgelopen week heb ik persoonlijk mogen ervaren, dat het mede dankzij u hier op het landgoed weer perfect georganiseerd was.

U hebt het altijd gedaan omdat u het leuk vindt en omdat u anderen wilt laten genieten. Niet voor een Lintje. Maar dat Lintje komt er vandaag toch. Vooral omdat anderen dat belangrijk vinden en omdat u dat zeer zeker verdient. Met al uw inzet stimuleert u onbewust anderen uw voorbeeld te volgen. Met heel veel plezier kan ik u daarom melden dat u bij Koninklijk Besluit van 10 april 2018 bent benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Het is een prachtige bijkomstigheid dat ik u deze onderscheiding op uw eigen Landgoed Mariënwaerdt mag uitreiken.

Van harte gelukgewenst.

Dhr. W.M.A. (Wim) Wammes (73), Beesd
Mw. W. (Willy) Wammes- van Kuilenburg
(71), Beesd

Geachte mijnheer en mevrouw Wammes,

Voordat ik het woord tot u richt moet ik even richting de toehoorders in de zaal even wat rechtzetten. Ik ben hen immers nog een uitleg verschuldigd over het aantal uit te reiken Koninklijke Onderscheidingen. Voorafgaande aan deze bijeenkomst sprak mevrouw Van Kessel over zeven vandaag uit te reiken onderscheidingen. Vervolgens verwees ik naar een eerder aan de heer Sluijter uitgereikte onderscheiding en een onderscheiding die de heer Keus nog in ontvangst gaat nemen. Ik kwam uit bij een totaal aantal onderscheidingen van tien. Als de heer Wammes dan nummer negen is, waar is dan die nummer tien? Nou beste mensen, die staat naast hem. Ook mevrouw Wammes zetten we vandaag in het zonnetje. Met deze laatste uitreiking van vandaag hebben we er dus wat plat gezegd twee voor de prijs van één. Zoals altijd op een dag als deze bewaren we de uitsmijter voor het laatst.

Wanneer ik iemand moet toespreken heb ik er altijd graag een beeld bij. Via een zoekopdracht op Google kwam ik in uw geval op een genealogische website met als stamhouder ene Cornelis Wambois uit Culemborg. Veertien generaties na hem kwam ik een mooie foto van u beide tegen. Twee mensen die het zichtbaar samen goed hebben met elkaar. U wordt omschreven als warm, hartelijk, bruisend, joviaal en twee dorpsgenoten om in te lijsten. Het is maar dat u het weet.

Wat ruim veertig jaar geleden misschien begon als een leuke hobby is uitgegroeid tot een niet meer weg te denken voorziening binnen het dorp Beesd. Ik doel hier op het kleine dierenpark 'de Mauritsweide' op de hoek van de Prins Mauritsingel en de Julianastraat. Al die jaren hebt u hier al uw energie en vrije tijd in gestoken en nog dagelijks bent u hier actief. Een kleinschalige kinderboerderij op een stuk gemeentegrond met kippen, ganzen, kalkoenen, eenden, konijnen en geiten. U hebt het helemaal in eigen beheer, het is uw levenswerk geworden. U ontzegt zich alles voor de aanleg en het onderhoud, zelfs een welverdiende vakantie.

Omwonenden genieten van het uitzicht en vele dorpelingen, jong en oud, beleven er eveneens veel plezier aan. Iedereen is altijd van harte welkom. Opa's en oma's zijn er te vinden met hun kleinkinderen. Anderen zitten met regelmaat op het bankje voor het weijtje voor het bekende praatje op de 'leugenbank'. Het dierenweijtje is geworden tot een sociale plek met veel betekenis voor het saamhorigheidsgevoel binnen de dorpsgemeenschap. Vanuit het verzorgingshuis 'Lingehof' werden regelmatig wandelingen langs de dierenweide georganiseerd en de scholen maken veelvuldig gebruik van uw gastvrijheid voor het verzorgen van educatieve lessen.

Een aantal jaren geleden moest het dierenweijtje even plaats maken voor het ondergronds realiseren van een flinke wateropslag, een zogenaamd bergbezinkbassin. Alles ging op de schop en u moest samen weer helemaal opnieuw beginnen.

Met bewondering hebben uw dorpsgenoten gezien hoe u die klus hebt aangepakt.

Natuurlijk kost het beheer en onderhoud van het dierenweide ook geld. Met van dorpsgenoten gekregen spulletjes bezoekt u rommelmarkten om zo wat geld bij elkaar te sprokkelen.

Zoals gezegd, u gaat vanwege de dieren nooit op vakantie en ook tijdens de jaarwisseling bent u steevast in de buurt om een oogje in het zeil te houden.

Mooi is nooit mooi genoeg. Een regenton komt op een stelling te staan en het wordt weer een speeltoestel voor de geitjes. Een ophaalbrug wordt op schaal nagebouwd en in authentieke kleuren geschilderd. Vele maanden werk en het ziet er prachtig uit.

Velen genieten van uw zorg voor dit mooie stukje Beesd. Veelal in stilte en waardering wordt misschien niet altijd zo openlijk uitgesproken. Maar zij is er wel en wordt breed gedragen. Vanavond gaat u allebei Koninklijk onderscheiden met de kippen op stok. Bij Koninklijk Besluit van 18 april 2018 bent u namelijk allebei benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Van harte proficiat.
